

Josefina och Malla

En höstdag 2006 föddes hon, Auringonkukan Malli Mimmi. Eftersom uppfödaren bodde bara knappt två timmar bort så hälsade jag på valparna första gången när de var 3 veckor gamla. Det var full fart i valplådan redan då! Jag blev helt förälskad i en av tikarna och bestämde omgående att hon skulle bo hos oss, tvärtmot vad som var planerat.

Så kom dagen då Malla skulle flytta in hos oss. Hon fann sig tillrätta snabbt och utmärkte sig direkt med sin stora nyfikenhet och aptit på livet. Eftersom jag redan då hade målet klart, att tävla på bruksprov, började träningen ganska direkt. Vi började hemma på köksgolvet. Redan vid 9-10 veckors ålder såg jag hennes arbetskapacitet. Hon var otroligt lätt att lära, koncentrerad och gick mycket snabbt framåt. När hon blev 4 månader gammal åkte vi en gång i veckan till ridhuset som min brukshundklubb hyrde, och tränade vidare på grunderna till appellklassmomenten. Vintern gick och så kom våren. Nu skulle vi också äntligen få påbörja hennes utbildning som spårhund!

Första spåren hon gick var s.k. spontanspår, raka spår i medvind, 50-100 meter långa och ganska kort liggtid. Hon visade sig direkt vara en dammsugare! Plockade spår som om hon aldrig gjort annat och alltid med så fin låg näsa och stor noggrannhet. Snabbt kunde vi öka svårigheterna. Icke förarspår, svängar, längre liggtid och även utöka med fler än ett föremål.

Första sommaren närmade sig höst och ettårsdag. Mentalbeskrivningen skulle klaras av före vintern och samma

vecka Malla fyllde år satte hon tassarna på MH-banan och det var ju inga större problem. Nu var bara nästa fråga, skulle vi hinna tävla appellklass innan säsongen var slut? Vi tränade som attan, platsliggningen var det som inte kändes färdigt. Att träna är ju kul, men att ligga still är tråkigt tyckte Malla. Jag fick inse att det är viktigare att platsliggningen känns trygg innan vi tävlar.

En ny lååång vinter, men denna gång vilade vi oss i form. När våren kom, ut och spåra för allt vad tygen håller. I mitten på maj, efter bara 2 veckors spårande och träning av lydnamnsmomenten bar det av till Jokkmokk. Spåret och budföringen gick jättebra. Platsliggning i 3 minuter och visst låg hunden kvar, dock i en annan riktning när tiden var ute och jag kom tillbaka till henne... Sedan full speed på lydnamnet. Hon skulle helst ha gjort alla momenten i en följd och samtidigt, men poängen räckte och nu var vi uppflyttade till nästa klass!

Sommaren passerade och vi tränade och tränade. Vi anmälde oss till några lägre klass-tävlingar och på tredje försöket gick det vägen. Första tävlingen försov vi oss, andra tävlingen fick vi noll på budföringen... men tredje gången gillt! Så duktig hund som gick kanon på lydnamnet trots regn, blåst och nollgradigt. Malla verkligen hatar att bli blöt. Så skönt att gå på vintervila med säsongens mål uppfyllda. Från ingenting till högre klass på en säsong.

All träning tillsammans med en hund som älskar att jobba och ställer upp på hur mycket som helst, har gjort oss till ett team som verkligen ger allt för varandra. När man tränar så intensivt och utvecklas tillsammans får man en speciell relation med sin hund. Nu går vi vidare mot nya djärva mål, för vi ska ju till elitklass!

Kom igen alla collieekpage och utmana oss!

Josefina Sundquist & Malla

Susanna och Zingle

Zingle är min första Collie och första helt egna hund. Vi hade en Sheltie i familjen som jag gick kurs med i början av 90-talet och sedan dess har drömmen funnits om en helt egen hund. 2004 blev det verklighet när Zingle flyttade in hos mig. Jag började lägga spår åt honom när han var tre månader för att han skulle få utlopp för sin energi. Han spårade direkt första gången och under hans första år spårade vi i princip 3 gånger i veckan. I juni 2006 tävlade vi i appell klass spår och blev uppflyttade till lägre klass. Då började vi träna sök och spåret kom i skymundan.

Vi började med spår på Smålandslägret 2006 med Lena Hjärtfors och Sonny Bäckman som instruktörer. Zingle hade en naturlig fallenhet för sök och det gick väldigt snabbt från första sökslaget till vi var tävlingsklara sex månader senare. När man tävlar i sök och spår ingår ju även lydning och den hade vi inte kommit lika långt med, så det tog ända tills maj 2008 innan allt stämde och vi blev uppflyttade till högre klass i sök.

Det roligaste med sök är att tävla tycker jag. För när man tävlar kommer man till en helt ny sökruta. Man har ingen aning om hur den ser ut, var figuranterna finns eller var svårigheterna ligger. Det är så otroligt spännande att stå där på stigen och se hunden försvinna (förhoppningsvis rakt ut) och sedan vänta på antingen ett skall som betyder att han har hittat en figurant eller på att han kommer tillbaka till mig på stigen och vi får ta oss an den andra sidan. I sök får man verkligen lita på sin hund. Sen är det väldigt roligt när man ser på hunden att han tycker att detta är superkull! Springa, skälla och få godis av människor, det är det bästa Zingle vet! När det gäller träningen av sök så ligger det roliga i den sociala biten. I sök är man helt beroende av sin sökgrupp och vi är ett bra gäng som har jätteroligt ihop.

Jag försöker alltid lägga upp min träning så att Zingle ska lyckas. Jag tycker inte om att hålla på att traggla eller peta i saker. Jag vill att han ska göra det för att han tycker att det är roligt, inte för att jag kräver att han ska det. Om sök-skicket inte blir bra vill jag helst låta det vara och sen lägga upp nästa på ett sådan sätt att det blir rätt, utan att jag behöver korrigerar honom. Jag försöker variera träningen så mycket som möjligt så att det inte skall bli långtråkigt. Jag åker också gärna på läger för att få ny inspiration, få andra tips och få träffa massa trevligt folk och hundar.

Förutom den lydning som ingår i bruket har vi också gjort några försök i lydning klass I och fick vårt efterlängtrade första pris på fjärde försöket.

Mitt liv med Zingle har också gjort att jag nu är B-figurant för mentaltest, allmänlydnadsinstruktör och sitter med i Sydöstra lokalområdes styrelse, där jag bl a annat har haft hand om Smålandslägret i år. Det ideella arbetet inom hundet är oerhört värdefullt när det gäller att skaffa sig kunskap och erfarenhet samt för att knyta kontakter. Det ger även personlig utveckling genom alla möten med människor man inte skulle träffa utan det gemensamma intresset HUND.

Våra framtida mål är att i år bli uppflyttade till högre klass spår. Nästa år är siktet inställt på att bli uppflyttade till elitklass i både sök och spår, och finns det nått bättre tillfälle än vid Collie- SM på hemma plan?!

Susanna Engelholm & Zingle

Öppet nästan jämt.

västra DJURSJUKHUSET

August Barks gata 8, Västra Frölunda Tel 031-45 07 00
www.vastradjursjukhuset.se Vardag 07.00–21.00 Helg 08.00–20.00